

Ik kan het niet begrijpen...

... geen lach meer, geen woord meer,
niets...

Niets dan grote stilte...

Wie kan de dood begrijpen?

TOT VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Jean VAN STEENHUYSE

echtgenoot van Mevrouw
Eveline KESTELYN

geboren te Sint-Maria-Oudenhove op 13 december 1951
en schielijk overleden te Maarkedal-Elikhove op 23 decem-
ber 1989, gesterkt door de H. Kiekenzalving in extremis.

Wanneer iemand zo plots in de volle kracht van zijn le-
ven uit ons midden wordt gerukt, kunnen we niet onder
woorden brengen wat er in ons omgaat: er is niet alleen
de ontredde veroorzaakt door het onverwachte heen-
gaan en de pijn van de scheiding, maar ook de onmacht
voor iets dat niet had moeten zijn en het niet begrijpen
waarom het dan toch gebeurde.

Nochtans blijven we geloven dat dit leven, hoe kort dan
ook, af was. Wij bewaren van onze dierbare overledene
het beeld van een door en door goede man, een gediens-
te gebuur aan wie men alles kon vragen, die steeds be-
reid was om bij te springen; en zelfs als het eens ongelegen
kwam, zou hij het niet eens hebben laten blijken.

Hij kon van het leven genieten en zag er steeds de posi-
tieve kant van. Maar hij deelde ook graag zijn visie met
anderen en hij deed het met hart en ziel als voorzitter van
de Wielierclub en als lid van de W.T.C.

Door zijn optimisme wist hij dan ook talrijke vrienden te
maken. Tevens was hij een noeste werker, die als «trucker»

gevonden had waar hij van droomde. Hij was echter ziels-
gelukkig met Kerstdag enkele dagen thuis te kunnen zijn
om samen met zijn echtgenote de vrede en de vreugde
van het feest te smaken in de huiselijke sfeer, waar zelfs
zijn hondje zijn plaats had.

Heer, wij kunnen niet begrijpen dat een jong leven zo
vroeg kan afgebroken worden. Maar wij geloven dat Gij tot
voltooiing kunt brengen wat in dit leven nog onvolmaakt
en onafgewerkt bleef. In onze droefheid en onze versla-
genheid keren we ons tot U en vragen dat Gij aan Jean
het eeuwig geluk zoudt schenken, dat Gij hebt voorbereid
voor hen die op U hun vertrouwen hebben gesteld. Geef
ons, die achterblijven met ons verdriet, uw troost en uw
sterkte, om, niettegenstaande alle leed, met moed het le-
ven verder te gaan, nu wij, met pijn in 't hart, zijn leven
in Uw handen hebben neergelegd.

Lieve echtgenote, de scheiding komt hard aan: we kre-
gen niet eens de tijd om afscheid te nemen. Weet echter
dat de liefde sterker is dan de dood en dat wij met elkaar
verbonden blijven over de grenzen van de dood heen.

Beminde ouders, schoonouders en familieleden, ik moet
U veel te vroeg verlaten. Ik weet maar al te goed wat ik
U allen te danken heb. Wij waren graag samen en we be-
grepen elkaar zo goed. Ik wil uw voospreker zijn bij de Heer,
houdt gij mijn gedachtenis in ere en vergeet mij niet in uw
gebeden.

Beste vrienden en geburen, ik heb uw vriendschap en
medewerking ten zeerste gewaardeerd. Blijf deze geestes-
gesteltenis steeds bewaren en blijft mij gedenken.

Barmhartige Vader, schenk hem de eeuwige vrede!

Eveline KESTELYN,

Schoon ouders, zijn schoonouders, zuster en vriend,
schoonbroers, schoonzusters en neven .

De families VAN STEENHUYSE-COTTON en
KESTELYN-NAESENS,

danken U voor de blijken van kristelijke deelneming.

